

Κολυμπερής Δημήτριος Νοσηλευτική Δ. Μεσσηνία 2^ο

Είδη θεραπείας ενός κατάγματος

Ακινητοποίηση σε γύψινο επίδεσμο

Είναι ο πλέον συνήθης τρόπος αντιμετώπισης καταγμάτων καθ' ότι τα περισσότερα κατεαγόντα οστά μπορεί να πωρωθούν ικανοποιητικά δεδομένης της ανάταξής τους και της επαρκούς ακινητοποίησης.



Λειτουργικός νάρθηκας

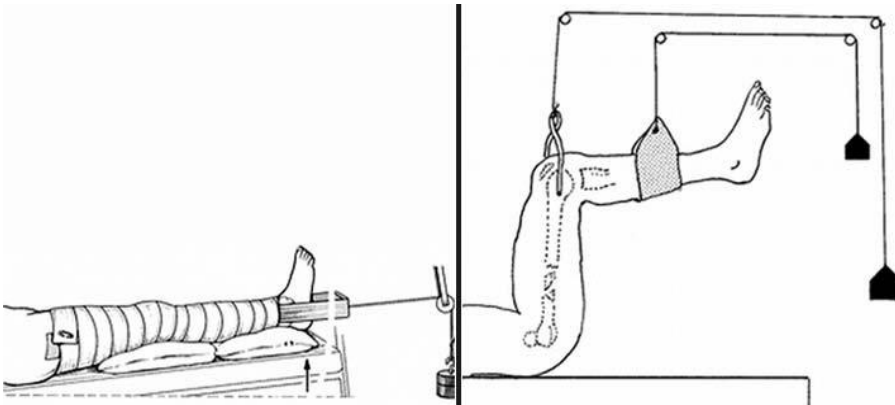
Ο τρόπος αυτός θεραπείας επιτρέπει



περιορισμένη ή ελεγχόμενη κινητοποίηση παρακείμενων αρθρώσεων. Ο τρόπος αυτός θεραπείας είναι προτιμητέος, καθ' ότι περιορίζει τυχόν αγκυλώσεις των παρακείμενων αρθρώσεων, αλλά όχι εφικτός για όλα τα κατάγματα.

Έλξη

Ο τρόπος αυτός χρησιμοποιείται σποραδικά για να ανατάξει τα οστά με εφαρμογή ήπιας σταθερής και διαρκούς δύναμης. Η εφαρμοζόμενη δύναμη ανάταξης μεταφέρεται στα κατεαγώτα άκρα μέσω δερματικών ταινιών που επικολλούνται στέρεα στο δέρμα του ασθενούς ή μέσω διοστικών βελονών. Η έλξη μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί σαν είδος πρώιμης

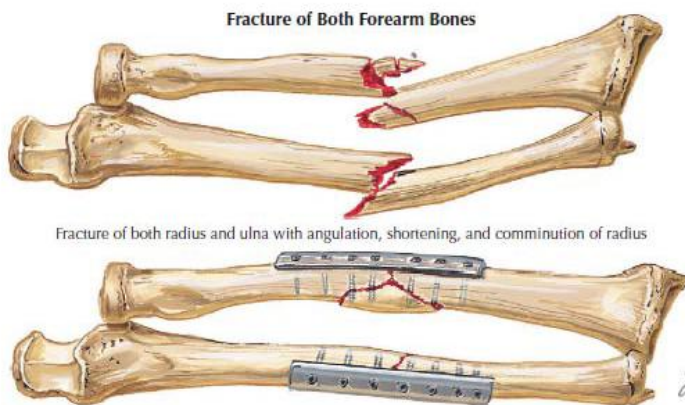


Παραδείγματα δερματικής έλξης (αριστερά) και σκελετικής έλξης (δεξιά)

θεραπείας πριν την οριστική αντιμετώπιση, σπάνια ωστόσο αποτελεί τον οριστικό τρόπο αντιμετώπισης.

Ανοικτή ανάταξη και εσωτερική οστεοσύνθεση

Σ' αυτό το είδος θεραπείας, ο ορθοπεδικός χειρουργός επιτυγχάνει τη ανάταξη και την ακινητοποίηση με χειρουργική επέμβαση κατά την οποία η καταγματική περιοχή διανοίγεται.



Εξωτερική οστεοσύνθεση

Σ' αυτό το είδος θεραπείας βελόνες ή βίδες εισέρχονται στα κατεαγώτα οστά περιφερικά και κεντρικά της καταγματικής εστίας. Στη συνέχεια ο χειρουργός ανατάσσει τα οστά και κατόπιν οι βελόνες ή βίδες συνδέονται με ράβδους ή πλαίσια εκτός του δέρματος. Αυτού του είδους οι συσκευές συγκρατούν τα οστά σε ικανοποιητική θέση ώστε να επουλωθούν τα κατάγματα.

Ενδομυελική ήλωση

Πρόκειται για είδος χειρουργικής θεραπείας που αφορά τα κατάγματα των μακρών οστών (βραχιόνιο, μηριαίο, κνήμη) και κατά την οποία ένα ήλος τοποθετείται εντός του μυελικού αυλού του οστού για να σταθεροποιήσει το κάταγμα. Πρόκειται για χειρουργείο μικρής επεμβατικότητας και επιτρέπει πρώιμη κινητοποίηση του ασθενούς. Λόγω των μικρών τομών υπάρχει μικρότερος κίνδυνος αιμορραγίας ή φλεγμονών.

Κάθε ένα από τα είδη θεραπείας μπορεί να οδηγήσει σε πώρωση του κατάγματος και αποκατάσταση της λειτουργικότητας. Μετά την πώρωση του κατάγματος ή κατά τη διάρκεια αυτής είναι απαραίτητο ένα πρόγραμμα φυσιοθεραπείας ή ασκήσεων ώστε να ενδυναμώσει η γύρω περιοχή του κατάγματος και να αποκατασταθεί η κινητικότητα των γειτονικών αρθρώσεων.

Καθυστερημένη πώρωση και Ψευδάρθρωση

Καθυστερημένη πώρωση : Απαιτείται Περισσότερος χρόνος από τον φυσιολογικό για την επούλωση (Πώρωση) ενός κατάγματος . π.χ.: κνήμη 3 μήνες, Μηριαίο 2,....

Ψευδάρθρωση : Η μη επούλωση ενός κατάγματος πέραν του προβλεπόμενου χρόνου επούλωσης (αναλόγως με την περιοχή και το είδος κατάγματος)

Επιπλοκές καταγμάτων

ΑΜΕΣΕΣ

- 1) Λιπώδης Εμβολή
- 2) Ισχαιμική νέκρωση Volkmann
- 3) Σύνδρομο Διαμερίσματος
- 4) Εν τω βάθει Φλεβική Θρόμβωση
- 5) Πνευμονική εμβολή
- 6) Κάκωση-τρώση σπλάχνων , αγγείων, μυών, νεύρων, τενόντων
- 7) ARDS (σύνδρομο οξείας αναπνευστικής δυσχέρειας των ενηλίκων)

ΑΠΩΤΕΡΕΣ

- 1) Ετερότοπος οστεοποίηση
- 2) Ισχαιμική Νέκρωση οστού
- 3) Βράχυνση Μέλους
- 4) Μετατραυματική Αρθρίτιδα
- 5) Πώρωση σε πλημμελή θέση
- 6) Κατακλίσεις
- 7) Λίθοι στα νεφρά.

Κατάγματα κόπωσης (stress fracture)

Τα κατάγματα κόπωσης είναι αποτέλεσμα επανειλημμένων μικροκακώσεων του οστίτη ιστού εξαιτίας σημαντικής επιβάρυνσής του. Οι μικροκακώσεις αυτές οδηγούν στην εμφάνιση μεγαλύτερου αριθμού οστεολυτικών διεργασιών και μπορεί να προκαλέσουν πραγματικό κάταγμα. Τα οστά των κάτω άκρων κυρίως σε δρομείς είναι περισσότερο επιρρεπή σε κατάγματα κόπωσης γιατί υφίστανται την μεγαλύτερη επιβάρυνση. Στα οστά αυτά τα περισσότερο συχνά σημεία εντόπισης αυτού του είδους κακώσεων είναι η κεφαλή και ο αυχέννας του μηριαίου οστού, η κνήμη και τα οστά του μεταταρσίου. Εκτός από την αυξημένη επιφόρτιση του οστού κατά την προπόνηση, άλλα αίτια που οδηγούν σε κατάγματα κόπωσης είναι η υπερβολική κόπωση ή η μη ορθή ενδυνάμωση των μυών γεγονός που επιβαρύνει περισσότερο το οστό. Το χαρακτηριστικό σύμπτωμα στα κατάγματα κόπωσης είναι ο πόνος σε όλο το μήκος του οστού, που εντοπίζεται κυρίως στην περιοχή της βλάβης.

Οι αθλητές που παρουσιάζουν κατάγματα κόπωσης έχουν τα παρακάτω συμπτώματα:

- Πόνο με τη δραστηριότητα που μειώνεται ή εξαφανίζεται με την ξεκούραση
- Πόνο που εμφανίζεται πρώιμα κατά την προπόνηση και είναι σταθερός στην εμφάνισή του
- Πόνο που αυξάνει με την πάροδο του χρόνου
- Πόνο που επιμένει και μετά την άσκηση

Τα κατάγματα κόπωσης θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως κανονικά, πλήρη, και σημαντικά κατάγματα. Η ακριβής θεραπεία εξαρτάται από την βαρύτητα και τη θέση του κατάγματος.